

Chương 3

Mọi Người Vây Nhục

Diệp Hân Mạch đứng dậy đi rót một ly nước nóng, áp hai tay vào thành ly, cảm giác ấm áp truyền đến, lúc này âm ức trong lòng mới dần dịu lại. Thật may, người kết hôn với mình cũng không phải kẻ ngốc

Chờ cô trở lại trước màn hình máy tính, kênh [phụ cận] đã hết lỗi. Diệp Hân Mạch khẽ nhếch khoé miệng, từ khi cô mua “căn nhà” này đến nay chưa từng náo nhiệt như vậy. Có lẽ bởi khu này chỉ có 108 căn phòng hoa lệ, do “ông xã” cô tặng cho. Cô từng nghĩ, người này vì sao lại kết hôn với mình chứ???

Khi ấy, cô mới cấp 20, [cười lừa tìm tức phụ] liếc mắt trông thấy liền hỏi cô đã có ông xã chưa, khi biết cô còn độc thân liền ngay lập tức đưa đến chỗ Nguyệt lão. Mà khi ấy, anh ta đã cấp 89, là đệ nhị cao thủ nổi danh toàn server. Tuy cô không biết rõ anh ta nhưng cũng hiểu được một điều, cấp cao như vậy hẳn không phải là kẻ tầm thường.

Chỉ là, một đại thần cao cấp như thế sao tự nhiên vừa gặp một người chơi mới như cô đã lập tức muốn kết hôn? Nghĩ thế nào cũng không thông nhưng cô cũng chưa từng đem chuyện này thắc mắc với anh ta

Lúc kết hôn cũng không hề cầu kì, Diệp Hân Mạch nhớ mang máng, lúc ấy trời tối, anh ta một thân áo trắng phiêu phiêu, còn cô thì bố y rách nát vì vừa bị Boss đánh te tua đứng trước mặt một ông lão râu tóc bạc trắng trịnh trọng hứa hẹn. Đây là lần đầu tiên cô chơi game, đùa chứ nghe như trong tiểu thuyết vậy.

Lúc mới chơi cô rất không hài lòng với việc công ty phát hành game thay đổi lịch sử quá đáng, như vậy chẳng ra làm sao cả, lại tìm không thấy lý do để thích Toái Thiên Tinh. Nhưng sau hôn lễ, cô vẫn tiếp tục chơi một thời gian khá dài. Mười một tháng, gần một năm...

Trong thời gian này, anh ta mua cho cô rất nhiều thứ, mua trang bị, mua tài liệu để làm nhiệm vụ, mua quần áo này nọ.....Kiểu tặng quà này không phải giữa hai người thân cận nhiều năm thì cũng là tình nhân yêu nhau thắm thiết. Lần đầu cô còn từ chối không lấy, nhưng anh ta lại ném qua một câu: “Không thích thì vứt đi!!” làm cô dở khóc dở cười.

Tốt xấu gì cũng là tiền, làm sao cô dám ném đi chứ. Vì thế càng ngày anh ta tặng càng nhiều, nhiều đến nỗi cô thấy mình như đang mang nợ vậy. Cô tuyệt đối không tin đại thần lợi hại này nhìn trúng mình vì anh ta đại khái cũng không rõ cô là nam hay nữ, mà cô thì tất nhiên sẽ không chủ động nói ra rồi.

Một năm này, nội dung trò chuyện của hai người cũng rất đơn giản, đơn giản đến nỗi như là có công thức...Đa phần đều là:

Anh ta hỏi: em đang ở đâu

Cô đáp: ở nhà

Anh ta lại nói : có việc muốn tìm em. Sau đó qua ném cho cô ít đồ vật rồi biến mất luôn.

Cô lại tiếp tục ở trong nhà nhỏ cỏ, đào khoáng thạch, trồng thảo dược. Hai người cứ như vậy chung sống rất bình thản mà tự nhiên, lần làm nhiệm vụ thăng cấp hồi tháng trước chỉ là việc ngoài ý muốn mà thôi.

Cũng vì cái việc ngoài ý muốn ấy cô mới biết “ông xã” mình trong game vô cùng có ảnh hưởng, đồng thời thân phận của cô cũng bị mọi người phát hiện.

Vì sao đại thần không chịu lấy vợ? Vì cái gì mà mỗi ngày đều cô đơn lẻ bóng? Vì cái gì mà đại thần như rồng thấy đầu chẳng thấy đuôi? Chỉ có thể vì một lý do.

Chính là đại thần đã lén lút cưới bà xã.

Cho dù rất nhiều người phỏng đoán này nọ, cũng nhiều người nói cô không xứng làm bà xã đại thần nhưng chẳng ai biết rõ hai người kết hôn đã gần được một năm.

Trò chơi mà, lòng người thay đổi, tới đi vội vàng, người cũ vừa đi lại có người mới kéo đến

Nhìn đi nhìn lại, [sinh hoạt 0322] trong danh sách hảo hữu chỉ có [cười lừa tìm tức phụ], hơn nữa cô hàng ngày đều ở trong vườn đào tới đào lui, không lên kênh [thế giới], không làm nhiệm vụ tổ đội, ai mà tìm được chứ? Nếu nói tới cuộc sống ăn dật thì đó chính là cô chứ còn ai nữa.

Diệp Hân Mạch cảm thán một hồi, nhìn chăm chú màn hình, một đám người hào hoa chem lẩn trong phòng khách không tìm đâu ra chỗ hở, có khi phải tới gần 20 người. rốt cuộc là thế nào đây? Mấy người không liên quan này tự nhiên chạy tới nhà cô làm gì?

[phụ cận] [Nguyệt Sắc Mông Lung]: [cười lừa] đại ca, thực không phải muội làm, những người này có thể làm chứng.

[phụ cận] [Thiên đường tiểu Quang]: anh cũng thấy rồi đó, [nguyệt sắc] có bạn học làm chứng, từng này người đã đủ để chứng minh, chẳng lẽ anh cho rằng tất cả bọn họ đều đang nói dối?

[phụ cận] [Thiên đường tiểu Quang]: mấy người bọn họ đều có thể nói dối sao? [nguyệt sắc] cơ bản không có thời gian để đăng nhập vào tài khoản của anh, lúc ấy nàng ta đang họp mặt cùng bạn học mà, còn có cả ảnh chụp nữa.

[Cười lừa tìm tức phụ] vẫn không nói chuyện, những người khác thì nhao nhao âm ỉ cả lên, tự nhiên đứng cả về phía [Nguyệt Sắc Mông Lung]. Nàng ta có nhân chứng, vật chứng chứng minh mình hoàn toàn không có mặt trong

game vào thời điểm đó. Nhìn lại mình, Diệp Hân Mạch không khỏi thở dài, không có bằng hữu làm chứng, vào thời điểm đó mình lại vào tài khoản của anh ta, không phải là kẻ tình nghi số một sao?

[phụ cận] [hiều hiểu hiểu hiểu]: này sao không nói gì đi? Từ bấy đến giờ cô ta không nói gì nhiều, có phải con gái không vậy? (cứ con gái thì phải nói nhiều à, cái bà tám này)